

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 70

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

52. sējums
2009. gada 14. marts

Saturs

I Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta

REGULAS

- Komisijas Regula (EK) Nr. 196/2009 (2009. gada 13. marts), ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai 1
- Komisijas Regula (EK) Nr. 197/2009 (2009. gada 13. marts), ar ko nosaka no 2009. gada 16. marta piemērojamo ievadmuitas nodokli labības nozarē 3
- ★ Komisijas Regula (EK) Nr. 198/2009 (2009. gada 10. marts) par dažu preču klasifikāciju kombinētajā nomenklatūrā 6
- ★ Komisijas Regula (EK) Nr. 199/2009 (2009. gada 13. marts), ar ko nosaka pārejas pasākumu, atkāpjoties no Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 2160/2003, attiecībā uz tādas svaigas gaļas tiešu piegādi nelielos daudzumos, kas iegūta no broileru un tītaru saimēm ⁽¹⁾ ... 9

DIREKTĪVAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/12/EK (2009. gada 11. marts) par lidostas maksām ⁽¹⁾ 11

1

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

(Turpinājums nākamajā lappusē)

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

★ Komisijas Direktīva 2009/19/EK (2009. gada 12. marts), ar ko groza Padomes Direktīvu 72/245/EEK par transportlīdzekļu radiotraucējumiem (elektromagnētiskā savietojamība), lai pielāgotu minēto direktīvu tehnikas sasniegumiem ⁽¹⁾	17
--	----

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

I

(Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta)

REGULAS

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 196/2009

(2009. gada 13. marts),

ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula ⁽¹⁾),

ņemot vērā Komisijas 2007. gada 21. decembra Regulu (EK) Nr. 1580/2007, ar ko nosaka Regulu (EK) Nr. 2200/96, (EK) Nr. 2201/96 un (EK) Nr. 1182/2007 īstenošanas noteikumus augļu un dārzeņu nozarē ⁽²⁾, un jo īpaši tās 138. panta 1. punktu,

tā kā:

Regulā (EK) Nr. 1580/2007, piemērojot Urugvajes kārtas daudzpusējo tirdzniecības sarunu iznākumus, paredzēti kritēriji, pēc kuriem Komisija nosaka standarta importa vērtības minētās regulas XV pielikuma A daļā norādītajiem produktiem no trešām valstīm un laika periodiem,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Standarta importa vērtības, kas paredzētas Regulas (EK) Nr. 1580/2007 138. pantā, ir tādas, kā norādīts šīs regulas pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2009. gada 14. martā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2009. gada 13. martā

Komisijas vārdā —
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
Jean-Luc DEMARTY

⁽¹⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 350, 31.12.2007., 1. lpp.

PIELIKUMS

Standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai

(EUR/100 kg)

KN kods	Trešās valsts kods ⁽¹⁾	Standarta ieviešanas vērtība
0702 00 00	IL	148,7
	JO	78,3
	MA	49,2
	TN	134,4
	TR	98,6
	ZZ	101,8
0707 00 05	EG	139,2
	JO	158,4
	MA	74,1
	MK	139,3
	TR	147,4
	ZZ	131,7
0709 90 70	JO	249,0
	MA	57,3
	TR	93,1
	ZZ	133,1
0709 90 80	EG	88,5
	ZZ	88,5
0805 10 20	EG	41,8
	IL	56,0
	MA	49,9
	TN	51,3
	TR	66,0
	ZZ	53,0
0805 50 10	EG	51,3
	MA	61,0
	TR	50,0
	ZZ	54,1
0808 10 80	AR	101,3
	BR	83,0
	CA	95,8
	CL	87,9
	CN	84,7
	MK	22,7
	US	113,5
	UY	68,9
	ZZ	82,2
0808 20 50	AR	78,2
	CL	109,6
	CN	45,2
	US	104,6
	ZA	91,8
	ZZ	85,9

⁽¹⁾ Valstu nomenklatūra, kas paredzēta Komisijas Regulā (EK) Nr. 1833/2006 (OV L 354, 14.12.2006., 19. lpp.). Kods "ZZ" nozīmē "citas izcelsmes vietas".

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 197/2009**(2009. gada 13. marts),****ar ko nosaka no 2009. gada 16. marta piemērojamo ievadmuitas nodokli labības nozarē**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) ⁽¹⁾,ņemot vērā Komisijas 1996. gada 28. jūnija Regulu (EK) Nr. 1249/96 par Padomes Regulas (EEK) Nr. 1766/92 piemērošanas noteikumiem (ievidmuitas nodokļi labības nozarē) ⁽²⁾ un jo īpaši tās 2. panta 1. punktu,

tā kā:

- (1) Regulas (EK) Nr. 1234/2007 136. panta 1. punktā paredzēts, ka produktiem ar KN kodu 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (augstas kvalitātes parastie kvieši), 1002, ex 1005, izņemot hibrīdu sēklas, un ex 1007, izņemot hibrīdu sēklas materiālu, ievadmuitas nodoklis ir vienāds ar intervences cenu šādu produktu importam, kura palielināta par 55 % un no kuras atskaitīta attiecīgajam sūtījumam piemērojamā CIF importa cena. Šis nodoklis tomēr nedrīkst pārsniegt kopējā muitas tarifa nodokļu likmi.

- (2) Regulas (EK) Nr. 1234/2007 136. panta 2. punktā paredzēts, ka, aprēķinot tā paša panta 1. punktā minēto ievadmuitas nodokli, attiecīgajiem produktiem regulāri jānosaka reprezentatīvas CIF importa cenas.
- (3) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1249/96 2. panta 2. punktu izmantojamā cena ievadmuitas nodokļa aprēķināšanai produktiem ar KN kodu 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (augstas kvalitātes parastie kvieši), 1002 00, 1005 10 90, 1005 90 00 un 1007 00 90 ir reprezentatīvā dienas CIF importa cena, kas noteikta pēc minētās regulas 4. pantā paredzētās metodes.
- (4) Laikposmam no 2009. gada 16. marta jānosaka ievadmuitas nodoklis, ko piemēro līdz tam laikam, kamēr stājas spēkā jauns ievadmuitas nodoklis,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

No 2009. gada 16. marta, piemērojamais Regulas (EK) Nr. 1234/2007 136. panta 1. punktā minētais ievadmuitas nodoklis labības nozarē, pamatojoties uz šīs regulas II pielikumā norādīto informāciju, ir noteikts šīs regulas I pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2009. gada 16. martā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2009. gada 13. martā

Komisijas vārdā —

lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors

Jean-Luc DEMARTY

⁽¹⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 161, 29.6.1996., 125. lpp.

I PIELIKUMS

Regulas (EK) Nr. 1234/2007 136. panta 1. punktā minētais ievadmuitas nodoklis, ko piemēro no 2009. gada 16. marta

KN kods	Preču apraksts	Ievadmuitas nodoklis ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	Cietie KVIEŠI, augsta kvalitāte	0,00
	vidēji augsta kvalitāte	0,00
	zema kvalitāte	0,00
1001 90 91	Mīkstie KVIEŠI, sēklas	0,00
ex 1001 90 99	Mīkstie KVIEŠI, augsta kvalitāte, nav paredzēti sēšanai	0,00
1002 00 00	RUDZI	23,29
1005 10 90	KUKURŪZA, sēklas, izņemot hibrīdu sēklas	15,89
1005 90 00	KUKURŪZA, izņemot sēklas (?)	15,89
1007 00 90	Graudu SORGO, izņemot sēšanai paredzētus hibrīdus	23,29

⁽¹⁾ Par precēm, ko Kopienā ievēd pāri Atlantijas okeānam vai pa Suecas kanālu, importētājs saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1249/96 2. panta 4. punkta noteikumiem var saņemt šādu nodokļa samazinājumu:

- 3 EUR/t, ja izkraušanas osta atrodas Vidusjūras piekrastē,
- 2 EUR/t, ja izkraušanas osta atrodas Dānijā, Igaunijā, Īrijā, Latvijā, Lietuvā, Polijā, Somijā, Zviedrijā, Apvienotajā Karalistē vai Ibērijas pussalas Atlantijas piekrastē.

⁽²⁾ Importētājs var saņemt vienotas likmes samazinājumu, kura apmērs ir 24 EUR/t, ja ir izpildīti Regulas (EK) Nr. 1249/96 2. panta 5. punktā paredzētie nosacījumi.

II PIELIKUMS

Dati I pielikumā noteiktā ievadmitas nodokļa aprēķināšanai

27.2.2009-12.3.2009

1) Vidējie rādītāji par laika posmu, kas minēts Regulas (EK) Nr. 1249/96 2. panta 2. punktā.

(EUR/t)

	Mīkstie kvieši ⁽¹⁾	Kukurūza	Cietie kvieši, augsta kvalitāte	Cietie kvieši, vidēji augsta kvalitāte ⁽²⁾	Cietie kvieši, zema kvalitāte ⁽³⁾	Mieži
Birža	Minnéapolis	Chicago	—	—	—	—
Kotējums	190,27	113,05	—	—	—	—
FOB cena, ASV	—	—	214,03	204,03	184,03	119,71
Piemaksa par Persijas līča reģionu	59,81	14,06	—	—	—	—
Piemaksa par Lielo Ezeru reģionu	—	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Ietverta piemaksa 14 EUR/t apmērā (Regulas (EK) Nr. 1249/96 4. panta 3. punkts).⁽²⁾ Atlaide 10 EUR/t apmērā (Regulas (EK) Nr. 1249/96 4. panta 3. punkts).⁽³⁾ Atlaide 30 EUR/t apmērā (Regulas (EK) Nr. 1249/96 4. panta 3. punkts).

2) Vidējie rādītāji par laika posmu, kas minēts Regulas (EK) Nr. 1249/96 2. panta 2. punktā.

Fraktēšanas izmaksas: Meksikas līcis–Roterdama 17,60 EUR/t

Fraktēšanas izmaksas: Lielo Ezeru reģions–Roterdama 17,90 EUR/t

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 198/2009**(2009. gada 10. marts)****par dažu preču klasifikāciju kombinētajā nomenklatūrā**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulu (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 9. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

tā kā:

- (1) Lai nodrošinātu Regulai (EEK) Nr. 2658/87 pievienotās kombinētās nomenklatūras vienādu piemērošanu, ir jāparedz pasākumi attiecībā uz šīs regulas pielikumā minēto preču klasifikāciju.
- (2) Regulā (EEK) Nr. 2658/87 ir izklāstīti vispārīgie kombinētās nomenklatūras interpretācijas noteikumi. Minētie noteikumi attiecas arī uz jebkuru citu nomenklatūru, kura pilnīgi vai daļēji pamatojas uz KN vai papildina to ar papildu apakšnodaļām un kura izveidota ar īpašiem Kopienas noteikumiem, lai piemērotu tarifu vai citus pasākumus, kas saistīti ar preču tirdzniecību.
- (3) Šīs regulas pielikuma tabulas 1. slejā aprakstītās preces saskaņā ar minētajiem vispārīgajiem noteikumiem jāklasificē atbilstīgi KN kodiem, kas norādīti minētās tabulas 2. slejā, atbilstīgi 3. slejā noteiktajam pamatojumam.

(4) Ir lietderīgi noteikt, ka persona, kuras rīcībā ir saistoša izziņa par tarifu, ko attiecībā uz preču klasifikāciju kombinētajā nomenklatūrā izdevušas dalībvalstu muitas iestādes, bet kas neatbilst šīs regulas noteikumiem, var turpināt to izmantot trīs mēnešus, pamatojoties uz 12. panta 6. punktu Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulā (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi ⁽²⁾.

(5) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Muitas kodeksa komitejas atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Preces, kas aprakstītas pielikuma tabulas 1. slejā, kombinētajā nomenklatūrā klasificē ar KN kodu, kas norādīts tabulas 2. slejā.

2. pants

Saistošu izziņu par tarifu, ko snieguši dalībvalstu muitas dienesti, bet kas neatbilst šīs regulas noteikumiem, saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2913/92 12. panta 6. punktu var turpināt izmantot trīs mēnešus.

3. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2009. gada 10. martā

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
László KOVÁCS

⁽¹⁾ OV L 256, 7.9.1987., 1. lpp.

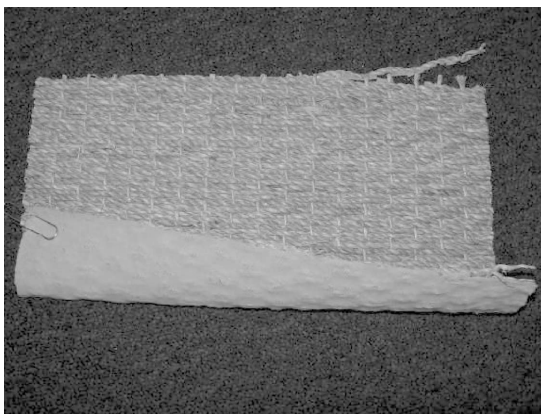
⁽²⁾ OV L 302, 19.10.1992., 1. lpp.

PIELIKUMS

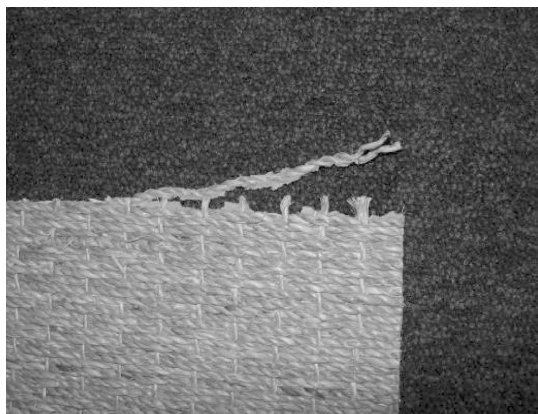
Preču apraksts	Klasifikācija (KN kods)	Pamatojums
(1)	(2)	(3)
<p>Izstrādājuma izmērs ir aptuveni 4 m × 30 m, tas ir veidots no saustām šķipsnām no augu materiāla (jūraszāles).</p> <p>Audi sastāv no divām savstarpēji savītām šķipsnām no augu materiāla (jūraszāles), kurus parasti izmanto spilvenu pildīšanai.</p> <p>Šķēri sastāv no vienas vienkārtas savītas šķipsnas no vērtām dabiskajām tekstilšķiedrām, kas izgatavotas no augu valsts materiāliem (jūraszāļu šķiedra); (šķipsnu lineārais blīvums ir vairāk nekā 20 000 deciteksu).</p> <p>Izstrādājumam ir porainas gumijas pamats.</p> <p>(jūraszāļu grīdsega)</p> <p>(Skatīt fotoattēlus Nr. 648 A un 648 B. Fotografijās attēlots izgriezums no izstrādājuma.)*</p>	4601 94 10	<p>Klasifikācija noteikta, ievērojot vispārīgus kombinētās nomenklatūras interpretācijas noteikumus (1. noteikumu, 3. noteikuma b) apakšpunktu un 6. noteikumu), 46. nodaļas 1. piezīmi, 57. nodaļas 1. piezīmi, XI sadaļas 3. piezīmes A) punkta e) apakšpunktu un KN kodu 4601, 4601 94 un 4601 94 10 aprakstu.</p> <p>Izstrādājums sastāv no trīs dažādiem materiāliem:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) divas savstarpēji savītas augu materiāla šķipsnas (audi), kas izgatavotas no pozīcijas 1404 augu materiāla, ko parasti izmanto spilvenu pildīšanai (skatīt Harmonizētās sistēmas skaidrojumus (HSEN) pozīcijai 1404 – (D), pirmo daļu un trešo daļu, 4. piezīmi, kuras attiecas uz “zušu zāli”, kas ir jūraszāļu paveids). 2) vienkārtas savītas šķipsnas no vērtām dabiskajām tekstilšķiedrām (šķēri), kas izgatavotas no augu valsts materiāliem. Šķiedras savienotas kopā grodojot (savērpjot) (skatīt HSEN XI sadaļas Vispārīgo skaidrojumu (I) (B) (1) (i) (a)). Šīs “vērtās dzijas” jāuzskata par pozīcijas 5607 “auklu” XI sadaļas 3. piezīmes A) punkta e) apakšpunkta nozīmē, tāpēc ka vienkārtas savītas šķipsnas lineārais blīvums ir lielāks par 20 000 deciteksiem (skatīt arī atšķirību starp “dzijām” un “auklu” HSEN XI sadaļas Vispārīgo skaidrojumu (I) (B) (2) I tabulā (tips – izgatavots no citu augu šķiedras), HSEN pozīcijai 5308 ((A), otrā daļa) un HSEN pozīcijai 5607 ((1), pirmā daļa); 3) porainās gumijas pamats, kas minēts 40. nodaļā, nepiešķir izstrādājumam būtiskākās īpašības 3. vispārīgā interpretācijas noteikuma b) apakšpunkta nozīmē, tāpēc ka tas atrodas zem izstrādājuma un nav redzams, kad izstrādājums ir novietots uz zemes. Tas darbojas kā pamats, padarot izstrādājumu stingrāku, un pasargā to no slidēšanas.

(1)	(2)	(3)
		<p>Izstrādājums jāklasificē kā pinamā materiāla produkts, līdzīgs pīnēm, tāpēc ka savstarpēji savītas šķipsnas no augu materiāla (audi) – kas ir pozīcijas 4601 pinamie materiāli – piešķir izstrādājumam būtiskākās īpašības 3. vispārīgā interpretācijas noteikuma b) apakšpunkta nozīmē. Savstarpēji savītu šķipsnu ir daudz vairāk nekā vienkārtas tekstilšķiedru šķipsnu (šķēru), un tie piešķir produktam tā īpašo izskatu.</p> <p>Līdz ar to izstrādājumu nevar klasificēt kā 57. nodaļas tekstilšķiedras grīdsegu 57. nodaļas 1. piezīmes nozīmē, tāpēc ka tā redzamā virsma nav no tekstilšķiedras materiāla, bet galvenokārt no produktiem, kuri ir līdzīgi pozīcijas 4601 pīnēm.</p>

(*) Fotoattēli ir sniegti tikai informācijai.

648 A

648 B

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 199/2009**(2009. gada 13. marts),****ar ko nosaka pārejas pasākumu, atkāpjoties no Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 2160/2003, attiecībā uz tādas svaigas gaļas tiešu piegādi nelielos daudzumos, kas iegūta no broileru un tītaru saimēm****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 17. novembra Regulu (EK) Nr. 2160/2003 par salmonellas un dažu citu pārtikā sastopamu īpašu zoonozes izraisītāju kontroli⁽¹⁾ un jo īpaši tās 13. pantu,

tā kā:

- (1) Regulas (EK) Nr. 2160/2003 mērķis ir nodrošināt, ka tiek veikti pienācīgi un iedarbīgi pasākumi salmonellas un citu zoonozes izraisītāju noteikšanai un kontrolei visos atbilstošos ražošanas, pārstrādes un realizācijas posmos un it īpaši primārās ražošanas līmenī, lai ierobežotu to izplatību un risku sabiedrības veselībai.
- (2) Regulu (EK) Nr. 2160/2003 nepiemēro primārajai ražošanai, kas paredzēta pašu vajadzību nodrošināšanai vai kas paredz, ka ražotājs nelielā daudzumā pats piegādā pamatproduktus galapatērētājam vai vietējiem mazumtirdzniecības uzņēmumiem, kuri tieši piegādā pamatproduktus galapatērētājam. Saskaņā ar minēto regulu šādu tiešu piegādi reglamentē valsts noteikumi, kas nodrošina, ka tiek sasniegti Regulas (EK) Nr. 2160/2003 mērķi.
- (3) Regula (EK) Nr. 2160/2003 paredz, ka nosakāms Kopienas mērķis, lai primārās ražošanas līmenī samazinātu visu to salmonellas serotipu izplatību broileru un tītaru vidū, kuri var kaitēt sabiedrības veselībai. Minētā regula paredz arī to, ka Kopienas mērķi jāietver šā mērķa sasniegšanas pārbaudei nepieciešamo testa shēmu noteikšana.
- (4) Ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 646/2007⁽²⁾ īsteno Regulu (EK) Nr. 2160/2003 attiecībā uz Kopienas mērķi, lai primārās ražošanas līmenī samazinātu konkrētu salmonellas serotipu izplatību broileru vidū. Tajā arī paredzēta testa shēma, kas nepieciešama Kopienas mērķa sasniegšanas pārbaudei. Minētā testa shēma jāpiemēro no 2009. gada 1. janvāra.
- (5) Ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 584/2008⁽³⁾ īsteno Regulu (EK) Nr. 2160/2003 attiecībā uz Kopienas mērķi, lai primārās ražošanas līmenī samazinātu konkrētu salmonellas serotipu izplatību tītaru vidū. Tajā arī paredzēta testa shēma, kas nepieciešama Kopienas mērķa sasniegšanas pārbaudei. Minētā testa shēma jāpiemēro no 2010. gada 1. janvāra.
- (6) Regulu (EK) Nr. 2160/2003 nepiemēro konkrētai primārajai ražošanai. Tomēr to piemēro broileru un tītaru saimēm gadījumos, kad ražotājs ir paredzējis nelielos daudzumos piegādāt svaigu gaļu, kas iegūta no šādām saimēm, galapatērētājam vai vietējiem mazumtirdzniecības uzņēmumiem, kuri tieši piegādā svaigu gaļu galapatērētājam. Tādējādi saskaņā ar Regulā (EK) Nr. 646/2007 un (EK) Nr. 584/2008 paredzētajām testa shēmām šādiem mājputniem pirms kaušanas obligāti jāveic testēšana.
- (7) Šādu broileru un tītaru saimju testēšana rada praktiskas problēmas ražotājiem, kuriem ir ļoti maz dzīvnieku, jo tiem pirms kaušanas būtu pastāvīgi jāveic testēšana. Tādējādi varētu tikt pārtraukta pārdošana, jo testēšanas rezultātiem būtu jābūt zināmiem pirms kaušanas.
- (8) Lai novērstu to, ka atkāpe no obligātas pastāvīgas testēšanas šādās saimēs palielinātu risku sabiedrības veselībai, dalībvalstīm būtu jānosaka valsts noteikumi, kas reglamentē to, kā ražotāji veic svaigas gaļas piegādi, lai sasniegtu Regulas (EK) Nr. 2160/2003 mērķi.
- (9) Tāpēc ir lietderīgi noteikt pārejas pasākumu, ar ko Regulu (EK) Nr. 2160/2003 neattiecinā uz broileru un tītaru saimēm gadījumos, kad ražotājs ir paredzējis nelielos daudzumos piegādāt svaigu gaļu, kas iegūta no šādām saimēm, galapatērētājam vai vietējiem mazumtirdzniecības uzņēmumiem, kuri tieši piegādā šādu svaigu gaļu galapatērētājam.
- (10) Šāda piegāde ziemā notiek reti, tādēļ pārejas pasākumu būtu jāsāk piemērot no 2009. gada pavasara.

⁽¹⁾ OV L 325, 12.12.2003., 1. lpp.⁽²⁾ OV L 151, 13.6.2007., 21. lpp.⁽³⁾ OV L 162, 21.6.2008., 3. lpp.

(11) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgās komitejas atzinumu,

b) vietējiem mazumtirdzniecības uzņēmumiem, kuri tieši piegādā svaigu gaļu galapatērētājam.

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

1. Atkāpjoties no Regulas (EK) Nr. 2160/2003 1. panta 2. punkta, minēto regulu nepiemēro broileru un tītaru saimēm gadījumos, kad ražotājs ir paredzējis nelielos daudzumos piegādāt no šādām saimēm iegūtu svaigu gaļu atbilstoši definīcijai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 853/2004 ⁽¹⁾ I pielikuma 1.10. punktā:

2. Dalībvalstis nosaka valsts noteikumus, kas reglamentē to, kā ražotāji veic svaigas gaļas piegādi (skatīt 1. punktu), lai sasniegtu Regulas (EK) Nr. 2160/2003 mērķi.

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

a) galapatērētājam vai

To piemēro trīs gadus.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2009. gada 13. martā

Komisijas vārdā —
Komisijas locekle
Androulla VASSILIOU

⁽¹⁾ OV L 139, 30.4.2004., 55. lpp.

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2009/12/EK

(2009. gada 11. marts)

par lidostas maksām

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 80. panta 2. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

(1) Lidostu galvenais uzdevums un komercdarbība ir nodrošināt pakalpojumus gaisakuģiem no to nolaišanās līdz pacelšanās brīdim, kā arī pasažieru un kravu apkalpošanu, lai gaisa pārvadātāji varētu sniegt gaisa pārvadājumu pakalpojumus. Tādēļ lidostas piedāvā aprīkojumu un pakalpojumus, kuri ir saistīti ar gaisakuģu darbību, pasažieru apkalpošanu un kravu apstrādi un kuru izmaksas pamatā sedz no lidostas maksām. Lidostas administrācijām, kas nodrošina aprīkojumu un pakalpojumus, par kuriem tiek noteiktas lidostas maksas, būtu jācenšas darboties rentabli.

(2) Ir jāizveido kopēja regulējuma sistēma attiecībā uz lidostas maksu pamatiezīmēm un maksu noteikšanas

veidu, jo, šādam regulējumam izstrūkstot, pamatprasības attiecībā starp lidostas administrāciju un lidostas lietotājiem var netikt izpildītas. Šāda regulējuma sistēma nedrīkstētu skart dalībvalsts iespēju noteikt, vai un kādā mērā var ņemt vērā ieņēmumus no lidostas komercdarbības, lai noteiktu lidostas maksas.

(3) Šī direktīva būtu jāpieņem tā, lai lidostām Kopienā, kuru lielums pārsniedz minimālo, jo attiecībā uz mazu lidostu vadību un finansējumu nav nepieciešams piemērot Kopienas regulējumu.

(4) Turklāt dalībvalstī, kur nevienas lidostas lielums nepārsniedz minimāli nepieciešamo šīs direktīvas piemērošanai, ir viena lidosta ar vislielāko pasažieru skaitu, un šāds privileģēts stāvoklis ļauj to uzskatīt par iebraukšanas punktu šajā dalībvalstī, tāpēc uz šo lidostu attiecināma šī direktīva, lai tādējādi nodrošinātu svarīgākos pamatprincipus attiecībā starp lidostas administrāciju un lidostas izmantotājiem, jo īpaši maksu pārredzamības un lidostas izmantotāju nediskriminācijas ziņā.

(5) Lai veicinātu teritoriālo kohēziju, dalībvalstīm būtu jānodrošina iespēja piemērot vienotu maksu sistēmu, kas aptvertu lidostu tīklu. Ekonomiskajiem pārvedumiem no vienas lidostas uz citu šādos tīklos būtu jāatbilst Kopienas tiesību aktiem.

(6) Transporta plūsmu sadalījuma dēļ dalībvalstīm būtu jābūt iespējai atļaut lidostas administrācijai lidostām, kas sniedz pakalpojumus vienā un tajā pašā pilsētā vai konurbācijā, piemērot vienotu un pārredzamu tarifkācijas sistēmu. Ekonomiskajiem pārvedumiem no vienas šādas lidostas uz citu būtu jāatbilst attiecīgajiem Kopienas tiesību aktiem.

⁽¹⁾ OV C 10, 15.1.2008., 35. lpp.

⁽²⁾ OV C 305, 15.12.2007., 11. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2008. gada 15. janvāra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts), Padomes 2008. gada 23. jūnija Kopējā nostāja (OV C 254 E, 7.10.2008., 18. lpp.) un Eiropas Parlamenta 2008. gada 23. oktobra Nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta). Padomes 2009. gada 19. februāra Lēmums.

(7) Stimuli, lai sāktu jaunus maršrūtus, kas sekmētu, *inter alia*, neizdevīgākā stāvoklī esošu vai attālāku reģionu attīstību, jāpiešķir tikai saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem.

- (8) Maksu iekasēšana par aeronavigācijas pakalpojumu un lidlauka pakalpojumu sniegšanu ir jau izskatīta attiecīgi Komisijas Regulā (EK) Nr. 1794/2006 (2006. gada 6. decembris), ar ko nosaka kopēju tarififikācijas sistēmu aeronavigācijas pakalpojumiem ⁽¹⁾ un Padomes Direktīvā 96/67/EK (1996. gada 15. oktobris) par pieeju lidlauka sniegto pakalpojumu tirgum Kopienas lidostās ⁽²⁾. Maksas, ko uzliek par palīdzības finansēšanu invalīdiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām, regulē ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1107/2006 (2006. gada 5. jūlijs) par invalīdu un personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām tiesībām, ceļojot ar gaisa transportu ⁽³⁾.
- (9) Starptautiskās Civilās aviācijas organizācijas padome (ICAO padome) 2004. gadā pieņēma lidostas maksu politiku, kas, *inter alia*, ietvēra arī principus attiecībā uz to saikni ar izmaksām, nediskrimināciju un lidostu ekonomiskā regulējuma neatkarīgu mehānismu.
- (10) ICAO padome ir paudusi uzskatu, ka lidostas maksa ir maksājums, kas īpaši ir paredzēts un tiek piemērots, lai segtu izdevumus, kas rodas, nodrošinot aprikojumu un pakalpojumus civilajai aviācijai, savukārt nodoklis ir maksājums, kas paredzēts, lai vairotu valsts valdību vai vietējo pašvaldību ieņēmumus, un tos parasti nenovirza civilajai aviācijai kopumā vai saistībā ar konkrētām izmaksām.
- (11) Lidostas maksām būtu jābūt nediskriminējošām. Būtu jānosaka obligāta regulāru konsultāciju procedūra starp lidostas administrāciju un lidostas lietotājiem, paredzot iespēju jebkurai no pusēm vērsties pie neatkarīgas uzraudzības iestādes, ja lidostas lietotāji apstrīd kādu lēmumu par lidostas maksām vai maksu sistēmas izmaiņām.
- (12) Lai nodrošinātu lēmumu objektivitāti un šīs direktīvas pareizu un efektīvu piemērošanu, katrā dalībvalstī būtu jāizveido neatkarīga uzraudzības iestāde. Šīs iestādes rīcībā būtu jābūt visiem nepieciešamajiem personāla, speciālu zināšanu un finanšu resursiem savu uzdevumu veikšanai.
- (13) Lidostu lietotājiem ir būtiski regulāri saņemt informāciju no lidostas administrācijas par to, kā un uz kāda pamata tiek aprēķinātas lidostas maksas. Šāda pārredzamība sniegtu gaisa pārvadātājiem ieskatu lidostas izmaksās un priekšstatu par lidostas investīciju produktivitāti. Lai lidostas administrācija varētu atbilstīgi novērtēt turpmāku ieguldījumu vajadzību, lidostas lietotājiem būtu laikus jāsniedz lidostas administrācijai informācija par visām savas darbības prognozēm, attīstības projektiem un īpašām prasībām un ierosinājumiem.
- (14) Lidostu administrācijām būtu jāinformē lidostu lietotāji par lielākajiem infrastruktūras projektiem, jo tie būtiski ietekmē lidostas maksu sistēmu vai lielumu. Šāda informācija būtu jāsniedz, lai būtu iespējama infrastruktūras izmaksu pārraudzība un lai attiecīgajā lidostā nodrošinātu piemērotu un rentablu aprikojumu.
- (15) Lidostu administrācijām būtu jānodrošina iespēja piemērot tādas lidostas maksas, kas atbilst infrastruktūrai un/vai sniegto pakalpojumu līmenim, jo gaisa pārvadātāju likumīgās interesēs ir pieprasīt no lidostas administrācijas tādus pakalpojumus, kas ir atbilstīgi cenas un kvalitātes attiecībai. Tomēr diferencētai infrastruktūrai vai pakalpojumiem bez diskriminācijas jābūt pieejamiem visiem pārvadātājiem, kas tos vēlas izmantot. Ja pieprasījums pārsniedz piedāvājumu, piekļuve būtu jānosaka pēc objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, kurus izstrādā lidostas administrācija. Jebkādai lidostas maksu diferenciacijai jābūt pārredzamai, objektīvai un pamatotai ar skaidriem kritērijiem.
- (16) Lidostas lietotājiem un lidostas administrācijai būtu jābūt iespējai noslēgt līgumu par pakalpojumu apjomu, ņemot vērā sniegto pakalpojumu kvalitātes atbilstību lidostas maksām. Sarunas par sniegto pakalpojumu kvalitātes atbilstību lidostas maksām varētu risināt kā daļu no konsultēšanās procesa.
- (17) Dažādās dalībvalstīs pastāv dažādas sistēmas attiecībā uz lidostas ieguldījumu priekšfinansējumu. Dalībvalstīs, kurās tiek izmantots priekšfinansējums, dalībvalstīm vai lidostām būtu jāpiemēro ICAO politikas nostādnes un/vai jāizstrādā pašām savi aizsardzības pasākumi.
- (18) Šai direktīvai nevajadzētu skart Līgumu, jo īpaši tā 81. un 89. pantu.
- (19) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi, proti, noteikt kopējus principus lidostas maksu iekasēšanai Kopienas lidostās, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, jo to līmenī lidostas maksu sistēmu nevar vienoti ieviest visā Kopienā, un to, ka minētās rīcības mēroga vai iedarbības dēļ šos mērķus var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai,

⁽¹⁾ OV L 341, 7.12.2006., 3. lpp

⁽²⁾ OV L 272, 25.10.1996., 36. lpp.

⁽³⁾ OV L 204, 26.7.2006., 1. lpp.

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Priekšmets

1. Šī direktīva nosaka kopējus principus lidostas maksu iekasēšanai Kopienas lidostās.

2. Šo direktīvu piemēro visām lidostām, kuras atrodas teritorijā, uz ko attiecas Līgums, un kuras ir atvērtas komerciālai satiksmei, un kuru gada apgrozījums pārsniedz piecus miljonus pasažieru, kā arī uz lidostu ar lielāko pasažieru skaitu katrā dalībvalstī.

3. Dalībvalstis publicē sarakstu, kurā iekļauj tās lidostas savā teritorijā, kurām piemēro šo direktīvu. Minēto sarakstu pamato ar Komisijas (*Eurostat*) datiem un ik gadu atjaunina.

4. Šo direktīvu nepiemēro maksājumiem, kurus iekasē kā atlīdzību par aeronavigācijas pakalpojumiem ceļā un termināļos saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1794/2006, vai maksājumiem, kurus iekasē kā atlīdzību par lidlauka pakalpojumiem, kas minēti Direktīvas 96/67/EK pielikumā, vai maksājumiem, kurus iekasē, lai finansētu palīdzību pasažieriem invalīdiem un pasažieriem ar ierobežotām pārvietošanās spējām saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1107/2006.

5. Šī direktīva neskar katras dalībvalsts tiesības piemērot papildu reglamentējošus pasākumus, kuri atbilst šai direktīvai vai citiem atbilstīgiem Kopienas tiesību aktiem, attiecībā uz jebkuru lidostas administrāciju, kura atrodas attiecīgās dalībvalsts teritorijā. Tie var būt ekonomiskas pārraudzības pasākumi, piemēram, maksu sistēmu un/vai maksu lieluma apstiprināšana, tostarp maksu iekasēšanas metodes, kas balstās uz stimulējošiem noteikumiem, vai maksimālo cenu regulējums.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā:

1) "lidosta" ir jebkura zemes platība, kas ir īpaši ierīkota, lai nodrošinātu gaisakuģu nolaišanos, pacelšanos un manevrēšanu, tostarp palīgiekārtas, kas ir saistītas ar minētajām darbībām atbilstīgi gaisa satiksmes un pakalpojumu prasībām, tai skaitā iekārtas, kas nepieciešamas komerciālo gaisa pārvadājumu pakalpojumu veikšanai;

2) "lidostas administrācija" ir iestāde, kuras mērķis – attiecīgā gadījumā apvienojumā ar citiem pasākumiem vai bez tiem – saskaņā ar valsts tiesību aktiem, noteikumiem vai līgumiem ir lidostas vai lidostu tīkla infrastruktūras administrēšana un vadība un attiecīgās lidostas vai lidostu tīkla dažādo operatoru darbības koordinēšana un kontrole;

3) "lidostas lietotājs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas atbild par pasažieru, pasta un/vai kravu gaisa pārvadājumiem uz attiecīgo lidostu vai no tās;

4) "lidostas maksa" ir maksājums, ko iekasē par labu lidostas administrācijai un ko maksā lidostas lietotāji par tāda aprīkojuma un tādu pakalpojumu izmantojumu, kurus nodrošina vienīgi lidostas administrācija un kuri ir saistīti ar gaisakuģa nolaišanos, pacelšanos, apgaismojumu un novietošanu, kā arī ar pasažieru un kravu apkalpošanu;

5) "lidostu tīkls" ir lidostu grupa, kuru dalībvalsts ir pienācīgi nozīmējusi un kuru pārvalda viena lidostas administrācija.

3. pants

Nediskriminācijas princips

Dalībvalstis nodrošina, ka lidostas maksas nav diskriminējošas pret lidostas lietotājiem saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem. Tas neizslēdz iespēju sabiedrības un vispārējās interesēs lidostas maksas pielāgot, tostarp saistībā ar vides jautājumiem. Šādai pielāgošanai izmantotie kritēriji ir atbilstīgi, objektīvi un pārredzami.

4. pants

Lidostu tīkls

Dalībvalstis lidostu administrācijai var ļaut izveidot kopīgu un pārredzamu lidostas maksu iekasēšanas sistēmu, kas aptver lidostu tīklu.

5. pants

Vienotas tarifkācijas sistēmas

Pēc tam, kad ir informēta Komisija, dalībvalstis atbilstoši Kopienas tiesību aktiem lidostu administrācijai var ļaut piemērot vienotu un pārredzamu tarifkācijas sistēmu lidostās, kas sniedz pakalpojumus vienā un tajā pašā pilsētā vai konurbācijā, ar nosacījumu, ka katra no šīm lidostām pilnībā ievēro 7. pantā noteiktās pārredzamības prasības.

6. pants

Konsultācijas un tiesiskā aizsardzība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka katrā lidostā tiek noteikta obligāta regulāru konsultāciju procedūra starp lidostas administrāciju un lidostas lietotājiem vai to pārstāvjiem vai asociācijām par lidostas maksu sistēmas darbību un lidostas maksu lielumu, kā arī atbilstīgā gadījumā konsultācijām par sniegto pakalpojumu kvalitāti. Šādas konsultācijas notiek ne retāk kā vienu reizi gadā, ja vien iepriekšējās konsultēšanās laikā par to nav panākta cita vienošanās. Ja pastāv lidostas pārvaldības iestādes un lidostu lietotāju daudzgadu vienošanās, tad konsultācijas notiek tā, kā to paredz šī vienošanās. Dalībvalstīm ir tiesības prasīt biežākas konsultācijas.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka izmaiņas sistēmā vai lidostas maksu lielumā pēc iespējas tiek veiktas, vienojoties lidostas administrācijai un lidostas lietotājiem. Šajā nolūkā lidostas administrācija iesniedz lidostas lietotājiem jebkuru priekšlikumu par izmaiņām sistēmā vai lidostas maksu lielumā ne vēlāk kā četrus mēnešus pirms to stāšanās spēkā, norādot arī ierosināto izmaiņu iemeslus, ja vien nepastāv kādi ārkārtēji apstākļi, kuri jāpamato lidostas lietotājiem. Lidostas administrācija apspriežas ar lidostas lietotājiem par ierosinātajām izmaiņām un pirms lēmuma pieņemšanas ņem vērā viņu viedokli. Lidostas administrācija parasti publicē savu lēmumu vai ieteikumu ne vēlāk kā divus mēnešus pirms tā stāšanās spēkā. Lidostas administrācija pamato savu lēmumu attiecībā uz lidostas lietotāju viedokli, ja par ierosinātajām izmaiņām netiek panākta vienošanās starp lidostas administrāciju un lidostas lietotājiem.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka domstarpību gadījumā saistībā ar lēmumu par lidostas maksām, ko pieņēmusi lidostas administrācija, katra no pusēm, kā noteikts 11. pantā, var lūgt neatkarīgas uzraudzības iestādes iejaukšanos, kura izskata sistēmas vai lidostas maksu lieluma izmaiņu pamatojumu.

4. Ja lidostas maksu sistēmas vai lieluma izmaiņas, kuras nolēmusi veikt lidostas administrācija, izskata neatkarīgā uzraudzības iestāde, tās nepiemēro līdz brīdim, kamēr šī uzraudzības iestāde nav izskatījusi attiecīgo lietu. Neatkarīgā uzraudzības iestāde četru nedēļu laikā pēc attiecīgā lūguma saņemšanas pieņem pagaidu lēmumu attiecībā uz lidostas maksu izmaiņu stāšanos spēkā, ja vien šādā pašā termiņā nevar pieņemt jau galīgo lēmumu.

5. Dalībvalsts var nolemt nepiemērot 3. un 4. punktu attiecībā uz lidostas maksu lieluma vai struktūras izmaiņām tajās lidostās, kurās:

a) atbilstoši valstu tiesību aktiem ir spēkā obligāta procedūra, saskaņā ar kuru lidostu maksas vai to maksimālo līmeni nosaka vai apstiprina neatkarīgā uzraudzības iestāde; vai

b) atbilstoši valstu tiesību aktiem ir spēkā obligāta procedūra, saskaņā ar kuru neatkarīgā uzraudzības iestāde regulāri vai pēc ieinteresēto personu pieprasījuma pārbauda to, vai šādas lidostas ir pakļautas efektīvai konkurencei. Ja šādas pārbaudes rezultāti to pieļauj, dalībvalsts pieņem lēmumu, ka lidostu maksas vai to maksimālo līmeni nosaka vai apstiprina neatkarīgā uzraudzības iestāde. Šis lēmums ir spēkā tik ilgi, cik nepieciešams, pamatojoties uz šīs iestādes veikto pārbaudi.

Šā punkta īstenošanai dalībvalsts piemērotās procedūras, nosacījumi un kritēriji ir atbilstoši, objektīvi, nediskriminējoši un pārredzami.

7. pants

Pārredzamība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka lidostas administrācija katru reizi, kad paredzētas 6. panta 1. punktā minētās konsultācijas, katram lidostas lietotājam vai lidostas lietotāju pārstāvjiem vai asociācijām sniedz informāciju par komponentiem, pamatojoties uz kuriem tiek noteikta visu to maksu sistēma vai lielums, ko katrā lidostā iekasē lidostas administrācija. Šajā informācijā iekļauj vismaz:

a) par iekasētajām lidostas maksām nodrošināto dažādo pakalpojumu un infrastruktūras sarakstu;

b) lidostas maksu noteikšanai izmantoto metodiku;

c) kopējo izmaksu struktūru aprīkojumam un pakalpojumiem, uz ko attiecas lidostas maksas;

d) no dažādām maksām gūtos ienākumus un pakalpojumu, uz ko tās attiecas, kopējās izmaksas;

e) jebkādu valsts iestāžu finansējumu aprīkojumam un pakalpojumiem, uz ko attiecas lidostas maksas;

f) prognozes par situāciju lidostā ar maksām, satiksmes palielināšanos un ieguldījumu priekšlikumiem;

g) lidostas infrastruktūras un aprīkojuma faktisko izmantojumu konkrētā laikposmā; un

h) jebkuru būtisku investīciju priekšlikumu paredzamo ietekmi uz lidostas jaudu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka lidostas lietotāji pirms katras konsultācijas iesniedz lidostas administrācijai informāciju, kā tas paredzēts 6. panta 1. punktā, jo īpaši par:

a) satiksmes prognozēm;

b) gaisakuģu flotes sastāva un paredzētās izmantošanas prognozēm;

c) attīstības projektiem attiecīgajā lidostā; un

d) prasībām attiecīgajā lidostā.

3. Saskaņā ar valsts tiesību aktiem atbilstīgi šim pantam sniegtā informācija uzskatāma par konfidenciālu vai ekonomiski aizsargājamu, un ar to attiecīgi rīkojas. Attiecībā uz lidostu administrācijām, kuru akcijas kotē biržā, ievēro attiecīgos biržas noteikumus.

8. pants

Jauna infrastruktūra

Dalībvalstis nodrošina, ka pirms jaunu infrastruktūras projektu plānu pabeigšanas lidostas administrācija apspriežas ar lidostas lietotājiem.

9. pants

Kvalitātes standarti

1. Lai nodrošinātu vienmērīgu un efektīvu lidostas darbību, dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai lidostas administrācija un lidostas lietotāju pārstāvji vai asociācijas var risināt sarunas nolūkā noslēgt pakalpojumu līgumu par lidostā sniegto pakalpojumu kvalitāti. Šīs sarunas par pakalpojumu kvalitāti var noritēt kā daļa no 6. panta 1. punktā minētajām konsultācijām.

2. Jebkurā šādā pakalpojumu līgumā lidostas administrācija nosaka sniedzamo pakalpojumu kopumu, ņemot vērā faktisko lidostas maksu sistēmu vai lielumu un to pakalpojumu kopumu, kādu lidostu lietotājiem ir tiesības saņemt par samaksātajām lidostas maksām.

10. pants

Pakalpojumu diferenciācija

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai lidostas administrācijai ļautu dažādot konkrētu lidostas pakalpojumu, termināļu vai termināļu daļu kvalitāti un apjomu nolūkā sniegt īpaši

pielāgotus pakalpojumus vai īpaši atvēlēt termināli vai termināļa daļu. Lidostas maksu lielumu var diferencēt atbilstīgi šādu pakalpojumu kvalitātei un apjomam, kā arī to izmaksām vai citam objektīvam un pārredzamam pamatojumam. Neskarot 3. panta prasības, lidostas administrācijas patur tiesības noteikt jebkādas šādas diferencētas lidostas maksas.

2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai jebkuram lidostas lietotājam, kas vēlas izmantot īpaši pielāgotus pakalpojumus vai īpaši atvēlētu termināli vai termināļa daļu, ir piekļuve šādiem pakalpojumiem un terminālim vai termināļa daļai.

Ja piekļuve īpaši pielāgotiem pakalpojumiem un/vai īpaši atvēlētām terminālim vai termināļa daļai vēlas vairāk lidostas lietotāju, nekā ir iespējams nodrošināt jaudas ierobežojumu dēļ, piekļuve nosaka uz atbilstīgu, objektīvu, pārredzamu un nediskriminējošu kritēriju pamata. Šos kritērijus nosaka lidostas administrācija, un dalībvalstis var pieprasīt, lai tos apstiprinātu neatkarīga uzraudzības iestāde.

11. pants

Neatkarīga uzraudzības iestāde

1. Dalībvalstis ieceļ vai izveido neatkarīgu iestādi kā valsts neatkarīgu uzraudzības iestādi, lai nodrošinātu to pasākumu pareizu piemērošanu, kas paredzēti atbilstīgi šai direktīvai, un uzņemtos vismaz 6. pantā noteiktos uzdevumus. Šī iestāde var būt tā pati iestāde, kurai dalībvalsts uztic piemērot papildu reglamentējošos pasākumus, kas minēti 1. panta 5. punktā, tostarp maksu sistēmas un/vai lidostas maksu lieluma apstiprināšanu, ja tā atbilst šā panta 3. punktā minētajām prasībām.

2. Šī direktīva nekavē neatkarīgu uzraudzības iestādi atbilstoši valsts tiesību aktiem deleģēt šīs direktīvas īstenošanu citām neatkarīgām uzraudzības iestādēm, ja tiek nodrošināta pārraudzība un iestāde uzņemas pilnu atbildību, kā arī ar noteikumu, ka īstenošana notiek atbilstoši tādiem pašiem standartiem.

3. Dalībvalstis garantē neatkarīgās uzraudzības iestādes neatkarību, nodrošinot, ka tā ir juridiski nošķirta un funkcionāli neatkarīga no jebkuras lidostas administrācijas un jebkura gaisa pārvadātāja. Dalībvalstis, kuras saglabā īpašumtiesības uz lidostām, lidostas administrācijām vai gaisa pārvadātājiem vai saglabā kontroli pār tiem, nodrošina, ka funkcijas saistībā ar šīm īpašumtiesībām vai kontroli nepiešķir neatkarīgajai uzraudzības iestādei. Dalībvalstis nodrošina, ka neatkarīgā uzraudzības iestāde īsteno savas pilnvaras objektīvi un pārredzami.

4. Dalībvalstis paziņo Komisijai neatkarīgās uzraudzības iestādes nosaukumu un adresi, tai uzticētos uzdevumus un pienākumus un veiktos pasākumus, lai nodrošinātu atbilstību 3. punktam.

5. Dalībvalstis var izveidot neatkarīgās uzraudzības iestādes finansēšanas mehānismu, kas var ietvert maksu iekasēšanu no lidostas lietotājiem vai lidostas administrācijām.

6. Saistībā ar domstarpībām, kas minētas 6. panta 3. punktā, dalībvalstis nodrošina, lai būtu iespējams:

- a) izveidot procedūru lidostas administrācijas un lidostas lietotāju domstarpību risināšanai;
- b) noteikt nosacījumus, saskaņā ar kuriem šīs domstarpības var izskatīt neatkarīgā uzraudzības iestāde. Tā jo īpaši noraida sūdzības, ko uzskata par neatbilstīgi pamatotām vai neadekvāti dokumentētām; un
- c) noteikt kritērijus, ar kuru palīdzību domstarpības izvērtēs, lai tās risinātu.

Šīs procedūras, nosacījumi un kritēriji ir nediskriminējoši, pārredzami un objektīvi.

7. Veicot 6. pantā izklāstīto sistēmas vai lidostas maksu izmaiņu pamatojuma izpēti, neatkarīgajai uzraudzības iestādei ir pieejama vajadzīgā informācija no iesaistītajām pusēm un tai ir jākonsultējas ar šīm pusēm, lai tā pieņemtu lēmumu. Neskarot 6. panta 4. punktu, tā pieņem galīgo lēmumu pēc iespējas drīzāk un ne vēlāk kā četru mēnešu laikā pēc attiecīgā lūguma saņemšanas. Ārkārtējos un pietiekami pamatotos gadījumos šo termiņu var pagarināt par diviem mēnešiem. Neatkarīgās uzraudzības iestādes lēmumi ir saistoši, bet tos var pārskatīt parlamentā vai tiesā atbilstīgi dalībvalsts procedūrām.

8. Neatkarīgā uzraudzības iestāde par savu darbību publicē gada pārskatu.

12. pants

Ziņojumi un pārskatīšana

1. Komisija līdz 2013. gada 15. martam iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs direktīvas piemēro-

šanu, novērtējot gūtos panākumus direktīvas mērķa sasniegšanā, kā arī, ja vajadzīgs, jebkuru attiecīgu priekšlikumu.

2. Dalībvalstis un Komisija sadarbojas, piemērojot šo direktīvu, jo īpaši attiecībā uz informācijas apkopošanu 1. punktā minētajam ziņojumam.

13. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs līdz 2011. gada 15. martam stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

14. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

15. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2009. gada 11. martā

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs
H.-G. PÖTTERING

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
A. VONDRA

KOMISIJAS DIREKTĪVA 2009/19/EK

(2009. gada 12. marts),

ar ko groza Padomes Direktīvu 72/245/EEK par transportlīdzekļu radiotraucējumiem (elektromagnētiskā savietojamība), lai pielāgotu minēto direktīvu tehnikas sasniegumiem

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

miem, pirms pārejas perioda beigām lemj, vai šis apliecinājums joprojām ir nepieciešams papildu atbilstības deklarācijai.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 5. septembra Direktīvu 2007/46/EK, ar ko izveido sistēmu mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju, kā arī tādiem transportlīdzekļiem paredzētu sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisku vienību apstiprināšanai (pamatdirektīva) ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 39. panta 2. punktu,

tā kā:

(1) Padomes 1972. gada 20. jūnija Direktīva 72/245/EEK par transportlīdzekļu radiotraucējumiem (elektromagnētiskā savietojamība) ⁽²⁾ ir viena no atsevišķajām direktīvām, kuras attiecas uz EK tipa apstiprināšanas procedūru, kas izveidota ar Padomes 1970. gada 6. februāra Direktīvu 70/156/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju tipa apstiprinājumu ⁽³⁾. Tāpēc Direktīvas 70/156/EEK noteikumus attiecībā uz transportlīdzekļu sistēmām, detaļām un atsevišķām tehniskām vienībām piemēro Direktīvai 72/245/EEK.

(2) Saskaņā ar Direktīvas 72/245/EEK I pielikuma 3.2.9. punktu detaļām, kuras pārdod kā rezerves daļas un kuras paredzētas uzstādīšanai transportlīdzekļos, tipa apstiprinājums nav nepieciešams, ja tās nav saistītas ar imunitātes funkcijām. Ir noteikts četru gadu pārejas periods, kas sākas 2004. gada 3. decembrī un kura laikā tehniskajam dienestam jānosaka, vai tirgū laistā detaļa ir saistīta ar imunitāti vai ne, un jāizsniedz apliecinājums atbilstoši III.C pielikumā dotajam paraugam. Dalībvalstīm jāziņo Eiropas Komisijai par visiem atteikuma gadījumiem, pamatojoties uz drošības iemesliem. Noteikts, ka Komisija, pamatojoties uz praktisko pieredzi saistībā ar šo prasību un dalībvalstu sniegtajiem ziņojumiem,

(3) Kā paredzēts Direktīvas 72/245/EEK I pielikuma 3.2.9. punktā un ņemot vērā to, ka Eiropas Komisija nav saņēmusi nevienu dalībvalsts ziņojumu par gadījumiem, kad apstiprinājums atteikts, tiek ierosināts atcelt tehniskā dienesta iesaistīšanos gadījumos, kad detaļas pārdod kā rezerves daļas un tās ir paredzētas uzstādīšanai transportlīdzekļos, ja tās nav saistītas ar imunitātes funkcijām, un tiek ierosināts turpmāk nepieprasīt apstiprinājumu saskaņā ar III.C pielikumā doto paraugu, kā noteikts I pielikuma 3.2.9. punktā.

(4) Tādēļ attiecīgi jāgroza Direktīva 72/245/EEK.

(5) Šajā direktīvā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar atzinumu, ko sniegusi Tehniskā komiteja mehānisko transportlīdzekļu jautājumos,

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvu 72/245/EEK groza šādi.

1) Pielikumu sarakstā svītro šādu atsauci uz III.C pielikumu:

“III.C PIELIKUMS Atestācijas modelis attiecībā uz I pielikuma 3.2.9. punktu”.

2) I pielikuma 3.2.9. punktā svītro otro daļu.

3) Svītro III.C pielikumu.

2. pants

1. Dalībvalstis vēlākais līdz 2009. gada 1. oktobrim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara Komisijai zināmus minēto noteikumu tekstus.

⁽¹⁾ OV L 263, 9.10.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 152, 6.7.1972., 15. lpp.

⁽³⁾ OV L 42, 23.2.1970., 1. lpp.

Tās piemēro minētos noteikumus no 2009. gada 2. oktobra.

3. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

Briselē, 2009. gada 12. martā

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

Komisijas vārdā —
priekšsēdētāja vietnieks
Günter VERHEUGEN
